

III DUMINICA DIN TIMPUL ORDINAR – 25 ianuarie 2015

Convertiți-vă și credeți în evanghelie –

comentariu evanghelic al Pr. Alberto Maggi OSM

Mc 1,14-20

14 După ce Ioan a fost închis, Isus a venit în Galileea, predicând evanghelia lui Dumnezeu
15 și spunând: „S-a împlinit timpul și împărăția lui Dumnezeu este aproape! Convertiți-vă și credeți în evanghelie”. 16 Trecând pe lângă Marea Galileii, i-a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui Simon, aruncând năvodul în mare, căci erau pescari. 17 Isus le-a spus: „Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni”. 18 Lăsând îndată năvoadele, l-au urmat. 19 Și, mergând puțin mai departe, l-a văzut pe Iacob, fiul lui Zebedeu, și pe Ioan, fratele lui, reparându-și năvoadele în barcă. 20 El i-a chemat îndată, iar ei, lăsându-l pe tatăl lor, Zebedeu, în barcă, împreună cu zilierii lui, s-au dus după el.

Evanghelistul Matei denunță stupiditatea puterii. Ori de câte ori când cel puternic crede că a sufocat o voce de denunț, Domnul suscită una mai puternică. Este ceea ce scrie Marcu în evanghelia sa, în capitolul 1, începând cu versetul 14.

După ce Ioan a fost închis, este primul conflict dintre putere și un trimis de Dumnezeu. Dar de fiecare dată, Dumnezeu suscită o voce și mai puternică. **După ce Ioan a fost închis**, literar “predat”, **Isus a venit în Galileea**. Isus începe activitatea sa într-o regiune îndepărtată de instituția religioasă iudaică, o regiune în contact cu păgânii, unde mentalitatea putea să fie puțin mai deschisă.

Predicând evanghelia lui Dumnezeu, adică Vestea cea Bună a lui Dumnezeu. Și care este vestea cea bună a lui Dumnezeu? Că Dumnezeu este diferit de cum preoții l-au prezentat. Este un Dumnezeu complet diferit. Nu este un Dumnezeu care cere, ci un Dumnezeu care dă. Nu este un Dumnezeu care pedepsește, ci un Dumnezeu care iartă, nu un Dumnezeu bun, ci exclusiv bun.

Acesta este conținutul Vestei Bune a Evangheliei lui Dumnezeu pe care Isus o va proclama. Dumnezeu este iubire și iubirea sa este oferită într-o manieră fără condiții fiecărei persoană. Aceasta este Vestea Bună pe care Isus o proclamă. **Și spunând: „S-a împlinit timpul**. Pentru a exprima timpul evanghelistul folosește un termen care înseamnă ocazia aproape pierdută, ocazia propice, de a fi prinsă din zbor pentru că apoi riscă să nu se mai prezinte. **Și împărăția lui Dumnezeu este aproape! Convertiți-vă și credeți în evanghelie**

Prin Impărăția lui Dumnezeu se înțelege domnia lui Dumnezeu. În noua relație cu Dumnezeu pe care o propune Isus, aceea a Tatălui, nu mai este o lege, un codice extern omului pe care individul trebuie să-l respecte, ci există primirea și practicarea unei iubiri asemenea cu a Sa. Dumnezeul lui Isus nu guvernează oameni proclamând legi pe care aceștia trebuie să le respecte, ci comunicând în interiorul lor forța sa, însăși Spiritul Său, care îi face capabili să iubească generos precum se simt de El iubiți.

Împărăția lui Dumnezeu este aproape, dar pentru a face ca acesta să devină realitate, este nevoie de o decizie din partea omului, de convertire. Evanghelistul

nu folosește verbul convertire care indică o reîntoarcere la religia, la Dumnezeu, ci indică un schimbare de mentalitate care gravează profund în comportament, o renunțare la injustiție și orientarea propriei existențe spre binele altora.

Aceasta este conversiunea la care Isus ne cheamă, la care Isus ne invită, pentru ca Împărăția lui Dumnezeu să devină realitate. Prin Împărăția lui Dumnezeu în această evanghelie se înțelege o societate alternativă, o societate unde în loc de suire se coboară, unde în loc de comandare este servire și mai ales unde în loc de acumulare de bunuri este condividere. Așadar pentru aceasta este necesară o conversiune, o schimbare de direcție, de orientare.

Și Isus ne invită să credem în această Vestă Bună. Și care este Vestea Bună? Că Dumnezeu guvernează oamenii și că este posibilă o societate alternativă. Dar Isus pentru a face aceasta are nevoie de colaborarea oamenilor. Iată de ce **trecând pe lângă Marea Galileii ...** . Aici evanghelistul vorbește de marea din Galileea, dar în realitate este un lac. De ce evanghelistul folosește termenul **mare**? Pentru că marea era frontiera cu pământul păgân și mai ales marea era ceea ce evreii au trebuit să treacă pentru a intra în pământul făgăduinței.

Deci evanghelistul amplifică orizontul mesajului lui Isus, care nu este adresat doar celor din Galileea, ci este adresat lumii întregi păgâne. ... **i-a văzut pe Simon și pe Andrei**, sunt două nume de origine greacă, deci o comunitate cu mentalitate mai deschisă. **Aruncând năvodul în mare, căci erau pescari. Isus le-a spus: Veniți după mine**, aceasta va fi invitația pe care Isus continuu o va face să răsună în evanghelia de ieri și de azi: a merge după El, pentru că El știe cum să realizeze această societate alternativă, împărăția lui Dumnezeu.

Și vă voi face pescari de oameni. Trimiterea evanghelistului este la capitolul 47 di Ezechiel unde sunt prezentați o pereche de frați care primesc pământul făgăduinței. Deci Împărăția lui Dumnezeu este o realitate care deja acum se manifestă prin chemarea fraților. Dar de ce Isus îi cheamă să devină pescari de oameni? Isus nu-i invită să fie păstori, nu-i invită să fie călăuze, nu-i invită să fie maeștri, ci pescari.

Care este semnificația? A pescui un pește înseamnă a scoate afară un animal din habitatul său natural pentru a-i oferi moartea. Și se face pentru propriul interes, se pescuiește pentru beneficiul propriu. A pescui oameni înseamnă de a-i scoate afară din apă, cea care riscă să-i facă să moară; deci un ambient ostil omului, un ambient în care omul poate pieri, și nu se face pentru propriul interes, ci pentru interesul altora.

Aceasta este conversiunea. Conversiunea la care Isus ne chiamă și ne invită este: dacă până acum ai trăit pentru interesul tău, acum trăiește pentru interesul altora; dacă până acum ai pescuit pentru tine, acum pescuiește pentru alți, pentru a comunica viață altora. Așadar Isus îi invită să colaboreze la acțiunea sa de a propune și practica concret un stil diferit pentru a face posibilă o societate alternativă, cea care este numită împărăția lui Dumnezeu, și prima acțiune care se face este aceea de a-i scoate pe oameni din ceea ce îi duce la moarte. Dacă ceea ce dă viață este renunțarea la propriul interes, ceea ce duce la moarte este a trăi exclusiv centrați pe propriul interes, pe conveniență.

Și vor fi propriu aceștia, care sunt axați pe propria conveniență, pe interesul lor, cei mai înverșunați dușmani a lui Isus.

Lăsând îndată năvoadele, l-au urmat, deci imediat aceste personaje, acești primii discipoli, acceptă invitația lui Isus, dar Isus continuă. Și de data aceasta se adresează la doi frați care au nume de evrei, sunt Iacob și Ioan, deci mai atașați de tradiție și vor fi cei care în evanghelie vor dovedi apoi dificultăți în a-l urma pe Isus. Dar și aceștia pe moment îl lasă **pe tatăl lor, Zebedeu, în barcă, împreună cu zilierii lui și s-au dus după el.**

Deci intenția lui Isus este aceea de a chema persoane care să colaboreze cu El făcându-se purtători de viață celor care trăiesc într-un habitat de moarte.